

Innehåll

- 1 Svensk lag skyddar översteprästernas offerriter
- 2 Omskurna män tar strid
- 3 Det krävs goda skäl att skära
- 4 Gud och könsstympning
- 5 Hiv-virus och pojk-omskärelse
- 6 Regnbågsdagis
- 7 Ändring av skollagen

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman_ghasemiani@yahoo.com

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@gmail.com
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Svensk lag skyddar översteprästernas offerriter på gossebarnens könsorgan

Mats Dagerlind

I Sverige råder förbud inte bara mot regelrätt misshandel av och övergrepp mot barn utan även mot lindriga fysiska bestraffningar i uppfostringssyfte som inte ger några vare sig tillfälliga eller bestående men. Dessa lagar gäller för alla, oavsett etnisk härkomst eller religionstillhörighet.

I FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna, artikel 2, slås fast att samma rättigheter ska tillerkännas varje människa, oavsett du är flicka eller pojke, jude, buddhist eller ateist, vit, svart eller gul osv. I samma deklarations artikel 5 sägs också att ingen får utsättas för tortyr eller annan grym behandling. I FN:s barnkonvention, artikel 19, tillerkännas varje barn rätten till skydd mot alla former av fysiskt våld, skada eller övergrepp.

Kvinnlig omskärelse är i Sverige inte tillåten i någon

som helst form utan betraktas enligt svensk lag (SFS 1982:316) som könsstympning, ett brott som kan ge fängelse i upp

till 10 år. Det är således inte bara mer långtgående och sexualitetspåverkande varianter av kvinnlig omskärelse såsom den s.k. faraoniska (där klitoris avlägsnas och könsorganets öppning sys ihop) som är förbjudna utan varje form av ingrepp som innebär en bestående förändring av kvinnans yttre könsorgan. Förbudet är så strängt formulerat att inget ingrepp som kan rubriceras som

Gå till sidan 2

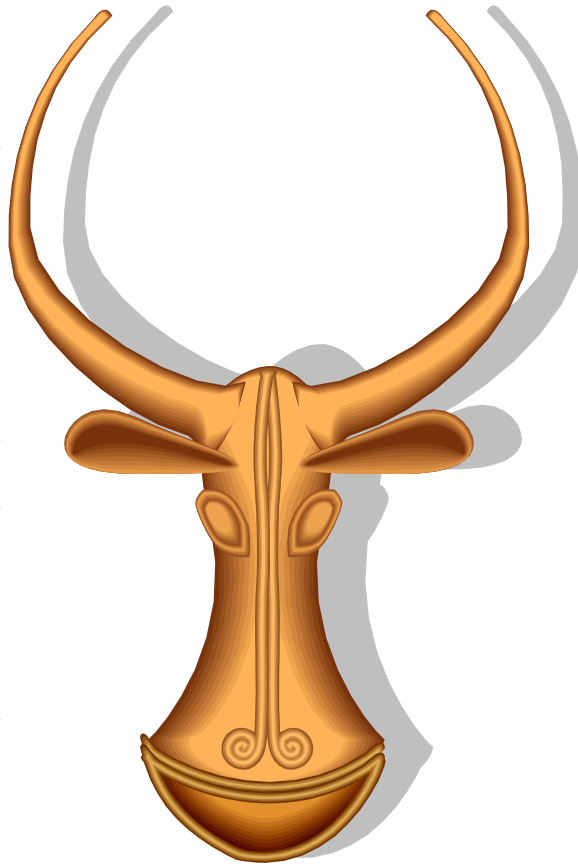
omskärelse ens får utföras en på myndig kvinna som själv meddelat sitt uttryckliga medgivande.

Beträffande pojkar är rättsläget däremot helt annorlunda. Här lyser det juridiska betraktelsesättet av omskärelse som könsstympling med sin från-varo. Det är heller inte bara så att det saknas en lag för pojkar motsvarande SFS 1982:316 som fredar dem från all skönsvidskepliga personer som vill skära i deras könsorgan. Nej, det finns rentav en

lag som uttryckligen fråntar pojkarna detta skydd. Lagen heter SFS 2001:499 och i den tillerkänns varje person som åberopar påbud från högre makt om att det ska karvas i sönerns genitalier rätt att besluta att så ska ske.

Hur har det blivit så här olika? Ja de officiella förklaringarna går ut på att kvinnlig omskärelse utgör ett ingrepp i kvinnans sexuella och reproduktiva funktioner och syftar till att kontrollera hennes sexualitet. För omskärelse av pojkar däremot menar man att det finns religiösa och kulturella skäl som gör ingreppet godtagbart. Man

hävdar också att kvinnlig omskärelse är ett hälsofarligt ingrepp medan en manlig omskärelse som

utförs på ett riktigt sätt påstås vara i det närmaste riskfri ur medicinsk synpunkt.

Hela detta resonemang bygger dock på en haltande jämförelse mellan å ena sidan faraonisk omskärelse av kvinnor i primitiva stamsamhällen som utförs av lekmän utan bedövning med glasbitar eller rostiga spikar som verktyg och å andra sidan manlig omskärelse som utförs i modern sjukhusmiljö av läkare och med anestesi. I verkligheten finns ingen sådan bekväm gräns.

Långt ifrån all kvinnlig

omskärelse är så gravt könsstymmande som den faraoniska, eller infibulationen, av WHO också kallad typ 3. I många fall handlar det om väsentligt mindre långtgående ingrepp som är mer jämförbara med det att avlägsna en pojkes förhud.

I många länder omskärs dessutom pojkar regelmässigt i bristfällig hygienisk miljö, utan anestesi och av personer som saknar medicinsk och kirurgisk kompetens. Även i Sverige räknar man med att cirka två tredjedelar av alla omskärelser av pojkar sker på detta sätt. I reda tal innebär det att ett par tusen pojkar varje år i vårt land utsätts för betydande risker för liv och hälsa. Den svenska sjukvården får varje år ta hand om åtskilliga pojkar med svåra komplikationer till följd av omskärelse med "köksbordskirurgi".

Det är sant att kvinnlig omskärelse i vissa kulturer innefattar betydligt allvarligare stymplingar än vad som förekommer vid manlig omskärelse. Detta faktum gör det dock inte logiskt att förbjuda också lättare rituellt betingade kirurgiska ingrepp på minderåriga flickors kön om man samtidigt tillåter, rentav sanktionerar, motsvarande ingrepp på pojkar. Det svenska samhället har en skyldighet att skydda våra minderåriga

från övergrepp, vare sig de är grova eller något lindrigare, vare sig den minderåriga är flicka eller pojke.

Det religiösa/kulturella argumentet är dessutom närmast rasistiskt. Kvinnlig omskärelse påbjuds i motsats till manlig inte i några religiösa skrifter slår Socialstyrelsen och RFSU fast i sin upplysningskrift "Kvinnlig könsstympning". Vad man i klartext säger är att ett folk utan tusenåriga skrifter, som kanske rentav saknar skriftspråk, inte kvalificerar sig som ett folk med en kultur eller religion. Ett folk som kan uppvisa en sådan skrift bör däremot kunna beviljas särskilda barnmisshandelsprivilegier. Oaktat hur daterat obsolet, full av vidskepelse, ovederhäftig och ovetenskaplig den skrift som åberopas är, skall den uppenbarligen betraktas som en god kulturbärare som när dess påbud kommer i konflikt med svensk lag, FN:s barnkonvention och FN:s mänskliga rättigheter ska medges företrädesrätt.

På Riksdagens webbplats kan man läsa att socialminister Göran Hägglund (kd) i augusti 2006 fick en skriftlig fråga av riksdagsledamot Staffan Danielsson (c) huruvida ministern avsåg ta initiativ till att utreda och inhämta

samhällets syn på integritets- och jämställdhetsaspekterna kring det faktum att pojkar inte åtnjuter samma rättsliga skydd mot att utsättas för rituellt betingade kirurgiska ingrepp i könsorganen. Hägglund som är kristdemokrat och bekännande kristen meddelade (kanske inte helt oväntat) i sitt svar till Danielsson att föräldrarnas trosuppfattning måste väga tyngre än det omyndiga gossebarnets integritet och rätt till skydd mot att utsättas för riskfyllda, smärtsamma och onödiga ingrepp.

Kristendomens främste representant i det parlamentariska demokratiska Sverige sanktionerar således öppet sina systerreligioners barbariska sedvänjor. Men

Varför medverkar de till att ta fram och rösta igenom en lag som fråntar barnen självklara rättigheter i stället för en lag som garanterar dem? Och hur kan en sådan lag passera lagråd och andra tunga remissinstanser utan att få bakläxa?

Detta har en historisk förklaring. Idag förknippas manlig omskärelse i Sverige främst med islam beroende på en explosionsartad ökning av antalet muslimer som invandrat till Sverige de senaste decennierna. Grunden till acceptans för manlig omskärelse inom det svenska politiska etablissemanget har emellertid lagts långt tidigare av en relativt liten men inflytelserik judisk population. Det är en

alla förmodat sekulära humanister i övriga regerings- och riksdagspartier då? Varför hukar de fegt i plenisalens bänkrader i omskärelsefrågan i stället för att som annars stå upp för barnens rättigheter?

grupp som få riksdagspolitiker rör på och än färre vill stöta sig med. Den huvudsakliga orsaken till att svensk lagstiftning är så inkonsekvent som den är

Gå till sidan 6

Omskurna män tar strid mot traditionen

Gudrun Renberg

– **Syns det något?** Mats reser sig och gör en gest in mot underlivet. Men nej, det syns inget konstigt. En man i 40-årsåldern, smal och med ganska lösa jeans, inget ovanligt alls. Men under jeansen sitter hans penis i en hårt riggad tejpanordning för att dra ut förhuden – den lilla förhud han har kvar sedan omskärelsen i småbarnsåren. Från tejpstruten utanför ollonet går en snodd ned längs benet och fäster runt vristen. Så går han flera dagar i sträck. Kissa går att göra genom ett hål i struten, men spontant sex får man låta bli de dagarna.

Han har kämpat i ett par år nu och tror att han har ett par år kvar. Om man tänjer hela tiden kan nämligen förhuden bit för bit bli längre. Mats mål är att täcka åtminstone halva ollonet.

Han tar fram två foton och visar: hans penis före behandlingsstart och nu två

år senare. Det är en tydlig skillnad. Nu går förhuden ner lite över kanten till ollonet. Kanske några millimeter.

Mats är svensk och skälet till hans omskärelse var medicinsk: som liten hade han återkommande inflammationer. Och så ser det ut för en del omskurna – det finns en medicinsk anledning att avlägsna en del av förhuden. Men de flesta omskärelser görs inom judendom och islam, där det är en central del av den religiösa identiteten för en man.

För att

minska risken för farliga komplikationer infördes 2001 en lag i Sverige som tillåter och reglerar rituell omskärelse av pojkar (all omskärelse av flickor är totalförbjudet).

Även om Mats omskurits av medicinska skäl har han aldrig varit bekväm med det. Så här i efterhand ifrågasätter han också om det var nödvändigt att göra det. Han var bara tre år men minns det tydligt.

– Jag var jättebesviken över att det inte skulle växa ut igen och jag skulle ha en konstig snopp för alltid, berättar Mats.

När han kom upp i skolåren kände han sig annorlunda. Det var jobbigt att visa sig naken i duschen

efter idrott till exempel. Och det blev värre när han blev 11-12 år.

– Killarna snackade om att gå ut i skogen och runka, men jag -insåg att det inte var något för mig för man drar ju då förhuden fram

erektionen. På internet hittade han till sin förvåning en massa andra män i liknande situation. Arga män som kände att det begåtts ett övergrepp mot dem. Förtvivalade män som gjorde allt för att förbättra

tiden. Ingen risk att jag glömmer att jag är omskuren.

Många lever alldeles utmärkt utan sin förhud och har ett fullgott sexliv. Och omskärelse kan behövas vid förhudsförträngning. Ändå tycker han det är mycket märkligt att det är tillåtet på småbarn utan medicinska skäl. Barn som inte har en chans att värja sig eller hävda sin åsikt. Varje frisk pojke borde få välja själv när han blivit vuxen, tycker Mats.

– Det är som att manlig sexualitet inte går att prata om annat än när det handlar om våldtäkt och könssjukdomar. Men man kan uppleva mycket skönt med en intakt förhud.

och tillbaka över ollonet. Och det kunde ju inte jag, säger Mats.

Även om livet rullade på upp i vuxenåren utan jättebesvär fanns gnaget ändå kvar.

Och när han passerat 30 upplevde han för första gången sexuella problem när han använde kondom – det blev svårt med -

läget. Chattsajter där de stöttade varandra.

Mats upptäckte då också att det finns metoder för att återskapa förhuden. Och där är han idag. Tejpar noga på morgonen, det tar väl en kvart, och så går han med tejpenn några dagar innan det är dags att byta. Det blir lite ömt och sårigt av tejpenn.

– Det gör lite ont, hela

Soleyman Ghasemiani har muslimsk bakgrund och omskars som sexåring i iranska Kurdistan. Han bor sedan många år i Sverige och slutade tro på Gud redan som tonåring, innan han kom hit. Att tillåta omskärelse på barn tycker han är att låta religionsfriheten gå alldeles för långt. Han upplever inte några problem i sitt sexliv, men tycker det är en viktig barnrättsfråga.

Sin egen omskärelse minns han glasklart än idag, mer än fyrtio år senare.

– Det var en sommardag och jag och mina kusiner

Gå till sidan 6

Omskurna män tar...

var på gården. De vuxna sade ”nu kommer den här mannen”. Jag var väldigt rädd för jag hade hört talas om honom, och på kurdiska kallas slaktaren för ”snoppskäraren”.

Som barn förstod Soleyman inte riktigt vad det här innebar eller hur mycket man skulle skära. Så därför är minnet som lever kvar starkast det av skräck. När de vuxna sade att man skulle gå in rusade därför sexårige Soleyman allt vad han kunde därifrån, men blev upphunnen av sin farbror som bar in honom.

– Jag sprattlade och skrek men det hjälpte inte. De skrattade åt mig, sa ”är du en flicka? Det är bara flickor som gråter!”.

Inne i ett rum fullt med släktingar tvingades Soleyman ned på golvet, där flera vuxna män höll i honom. De skällde lite för att han krånglade. Sedan distraherades han att titta åt

annat håll, och då sved det till. Någon bedövning användes inte.

– Det gjorde fruktansvärt ont då men det värsta var efteråt. I säkert en vecka sved det så hemskt när jag skulle kissa.

Men det allra värsta var rädslan, och att bli fasthållen. Liksom att rummet var fullt med åskådare.

– Det är självklart inte okej att blotta ett barns underliv inför andra på det viset. Det är kränkande.

Hans liv därefter har fungerat bra men minnet bär han med sig.

Sexuellt har han själv inte upplevt svårigheter. Han tror nog att det påverkar eftersom man mister det naturliga sekret som finns under förhuden och ollonet blir alldeles torrt. Men, som han konstaterar:

– Det förstås svårt att veta när man inte har något att jämföra med.

* *Mats heter någonting annat i verkligheten.*

* *Författaren av denna text, Gudrun Renberg är skribent och frilansjournalist. Denna text var först publicerad i Svenska Dagbladet 2009-05-06.*

Svensk lag skyddar...

när det gäller omskärelse kan därför tillskrivas en ängslig politisk korrekthet visavi allt som kan tänkas leda till antydningar i media om antisemitism. Den muslimska lobbyen hade på egen hand knappast fått igenom sådana här långtgående privilegier. Något officiellt tack från Sveriges muslimer till judarna ska man kanske dock inte förvänta sig.

Enligt mitt förmenande är det inget mindre än en monumental demokratisk och juridisk skandal att renvidskepelse med åtföljande primitiva och barbariska offerriter legitimeras i en svensk lag stiftad på tjugohundratalet. Temat för den här artikelserien på Newsmill är "Jesus och de intellektuella". Jag menar att de intellektuella i Sverige borde ägna sin skriftställartalang och analytiska förmåga åt angelägna frågor med religiös anknytning som denna i stället för att kokettera med hem-snickrade Jesus-bilder och pseudolitterata nytolkningar av den nytestamentliga humanismen.

* *Texten har varit publicerad på Newsmills hemsida, 2009-04-11.*

Det krävs goda skäl att skära!

Lars Åberg

Debatten om omskärelse av små pojkar har blossat upp igen sedan det visat sig att flera landsting och barnkirurger inte vill följa Socialstyrelsens och SKL:s uppmaningar att erbjuda ingreppet inom ramen för den offentliga sjukvården.

Ängslig politik kolliderar med läkaretik och barns rättigheter. Argumentationen i Socialstyrelsens centrala rapport "Omskärelse av pojkar" från 2007 är starkt ideologiserad och detta är en av flera anmärkningsvärda passusar:

"Det kan finnas en intressekonflikt mellan barnets självbestämmande och föräldrarnas tro och övertygelse. Det är dock en värderingsfråga. Den här konflikten är beskriven utifrån västeuropeisk eller kristen diskurs. För grupperna judar och muslimer finns det inte någon sådan intressekonflikt. Det är i barnets intresse att bli en del av familjens tro och tradition."

Här distanserar sig den statliga myndigheten från det samhälle den verkar i

och hänger sig åt generaliseringar om grupper vilkas föreställda uppfattningar tjänstemännen i stället gör till sina. På vilket sätt är det bra för barn att utlämnas åt religiös ritualism och maktutövning?

Som skäl för legitimerad omskärelse anges risken för skador när klåpare tar fram kökskniven. Med den sortens argument kan man dock lika gärna försvara "oskuldoperationer" och könsstympning av flickor eller förordade samhällsstödd prostitution eller heroinhandel.

Befintlig dokumentation visar att endast 3000 omskärelser utförs årligen. Med tanke på hur många som brukar betecknas som troende är det en sensationell siffra, så låg att företeelsen blir extrem och kan mötas med andra samhällsinsatser. Barnaga är förbjuden och det borde också vara otillåtet att skära i dem när skäl saknas.

* Texten var publicerad i *Sydsvenskan*, 090729.

Gud och könsstympning

religiösa ingrepp som han inte kan göra något åt om han som vuxen tar avstånd ifrån? Pojkens penis är endast hans; varken gud, nationen eller föräldrar skall ha någon rätt över den.

Påståendet om hygien som motiv för detta övergrepp är skrattretande. Bortsett från hårväxt och naglar har man inte kommit på idén att avlägsna någon kroppsdel för hygienens skull! Man brukar sköta hygien med alla kroppsdelar intakta. Vad gäller uthålligheten i den sexuella akten kan jag varken avfärda eller bekräfta Annas upplevelse. Det finns ingen objektiv forskning om detta ämne och själv har jag tyvärr inte haft förmånen att uppleva sex med förhuden kvar på sin plats för att jämföra; vilket även då hade varit en subjektiv upplevelse.

Men även mot detta argument måste man fråga sig vad har barnet med "uthållighet" i sex att göra? Skall barnen ha sex? Givetvis inte! I så fall varför skall föräldrar få bestämma över barnens "sexualitet" som inte har med bardomen utan med tiden för deras vuxenhet att göra? Låt barn vara barn!

Könsstympling har sin grund i urgamla traditioner som är äldre än de monistiska religionerna. Religioner brukar inlemma många seder i sitt värdesystem direkt eller indirekt. Pojkomskärelse är en sådan sed som judendomen och islam påbjuder som en del av den religiösa tron. Omskärelse är det begrepp som brukas av dess utövare, vilket har en mer positiv klang. Men jag kallar den för könsstympling när det inte handlar om vuxna människor som själva har bestämt utan barn som varken kan eller har möjlighet att påverka det.

I Fria Tidningen 2009-06-13, deklarerar Anna Veeder att hon könsstymplat sin son. För denna heroiska stympling av sin son, nämner hon några förklaringar: 1- Det är en religiös sed. 2- Det är fråga om tillhörighet och identitet. 3- Det är både hygieniskt och ökar mannens uthållighet i den sexuella akten. Hon påstår samtidigt att detta övergrepp är varken traumatiskt eller särskilt smärtsamt.

Det viktigaste som Anna Veeder glömmer bort i sitt

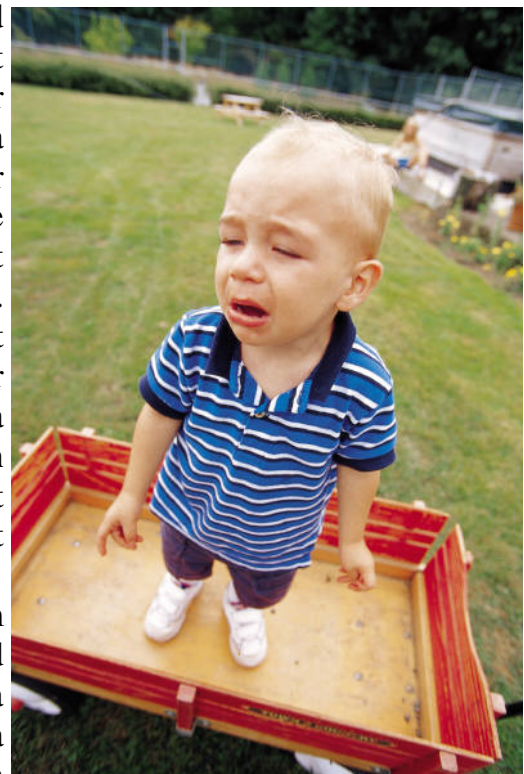
Gud och könsstymplingen av pojkar

Soleyman Ghasemiani

resonemang är barnens rätt över sin kropp. Hon talar sig varmt om religionen, nationens, kulturens och föräldrars rätt hit och dit men inte ett enda ord som berör barnet vilket blir utsatt för detta grymma övergrepp. Smärta är smärta och det gör inte mindre ont bara för att om man graderar den. Det är horribelt att det finns folk som har mage att förespråka misshandel av barn med motiveringen att det inte gör särskilt ont!

Huvudfrågan som måste ställas är: vad har barnen med dessa religiösa, kulturella eller nationalistiska påbud att göra? Vad har det lilla sju dagar/år gamla pojken med de vuxnas förkärlek till gud eller nationen att göra? Allt detta

är de vuxnas värld och angelägenheter. Barn har varken någon religion, nation eller ideologi. De är bara barn som försöker upptäcka världen om de vuxna låter dem göra det; om man inte tränger in dem i rigida och förutbestämda ramar. Tron är givetvis viktig för den troende men barnet måste få vara barn. Varför ska den lille pojken utsättas för ett övergrepp som inte har med hans värderingar, värld, hälsa

eller beslut att göra? Varför skall hans kropp bli skådeplats för oåterkalleliga

Gå till sidan 7

Hiv-virus och pojkskäreelse

Allan Hiresch

Sveriges kommuner och landsting rekommenderar alla landsting att från och med 1 oktober 2009 erbjuda rituell omskäring av pojkar, alltså omskäringar som inte är medicinskt motiverade. Motivet sägs vara att otillbörliga personer inte skall kunna utföra detta ingrepp. Landstingen gör detta alltså för barnens bästa som annars skulle riskera bli omskurna av amatörer som kan vålla dem skador och men för livet.

Argumentet låter mänskligt. SKL vill att de små pojkarna inte ska utsättas för onödig smärta och i värsta fall svåra komplikationer pga utförarnas otillräckliga medicinska kompetens och/eller bristfälliga hygieniska förfarande. Tanken är god men alldeles för sent kommet. SKL är helt blind i den grundläggande barnrättsfrågan: varför skall små barn bli omskurna när det inte är rent medicinskt belagd? Den frågan ställs aldrig utan man utgår ifrån att barn skall omskäras och

då är det bättre att dem får sina könsorgan stympade av kunniga läkare så det blir så lite skada som möjligt.

Hans Rosling, professor i internationell hälsa, var en av dem som nyhetsprogrammet Aktuell hade i sin panel om frågan den 2009-08-13. Hans Rosling förespråkade pojkskäreelse eftersom den rent medicinskt har visat sig ha god effekt mot hiv-spridning, enligt honom. För sin argumentation lutade han sig på tre studier i Afrika som säger att omskurna män har 50% mindre risk att drabbas av hiv-smitta. Dessutom har FN:s världshälsorganisation rekommenderat pojkskäreelse som en av åtgärderna för att minska spridningen av hiv. Hans Rosling sade också att "man ska inte gå emot en sedvänja som har god effekt".

Jag vill inte gå in i någon diskussion om hur vetenskapliga dessa studier har varit. Jag tycker inte det är det huvudsakliga i

debatten när det gäller pojkskäreelse. Må dessa studier vara helt vetenskapliga och resultaten obestridda. Men vad har detta med småpojkar att göra?

De nämnda studierna handlar alla om sexuell aktiva vuxna män som kan komma i kontakt med hiv-viruset genom sitt sexuella umgänge med andra, förhoppningsvis, vuxna. Vad har det lilla 7 dagar gamla judiska pojken eller 5-6 år gamla muslimska pojken med sexuell överförbara sjukdomar att göra? Professor Hans Rosling glömmer att dessa små pojkar som

omskäreelsen handlar om skall absolut inte ha någon sexuell relation alls. HIV har inget med dem att göra, åtminstone inte på det sexuella planet. Vuxna män får gärna omskära sig vare sig det är medicinskt belagd eller inte. Män som tror på

Gå till sidan 10

Hiv-virus och...

de studierna som FN:s Världshälsa-organisation och Hans Rosling nämner, får hemskt gärna gå och omskära sig för att reducera risken för sitt oskyddade s e x m e d n å g r a procentenheter. Men de ska låta bli barnens könsorgan eftersom de inte är könsmogna.

Pojkomskärelse har ingenting med barn och deras förbättrande hälsa att göra. Den är bara en religiös sedvänja, en tro som de troende följer blint. Professor Hans Rosling borde veta bättre när han pratar om olika seder och vilka de det drabbar. Det lilla barnet har inget att säga till om de sedvänjor som Hans Rosling påtalar. Denna sedvänja och dess eventuella goda effekt är en fråga för vuxna individer inte små barn. Hans Rosling struntar fullständigt att denna grymma sedvänja kränker barnets rätt över sin kropp, sätter oåterkalleliga spår på barnets kropp, som han inte har valt själv, eller rättare sagt inte har någon möjlighet alls att påverka det beslutet på grund av sin ålder och sin känslomässiga band till sina föräldrar och sitt onekliga behov av föräldrarnas kärlek.

Regnbågsdagis...

medvetna om familjernas sexuella läggning vilket gör samförståndet mellan hem och skola mer och minskar friktionen.

Problemet med "bög-dagis", precis som med religiösa skolor, är att det inte är barnen som är bögar utan föräldrarna. Vad har då de små barnen med föräldrarnas sexuella läggning att göra? De små barnen, kan inte och har inte valt någon sexuell läggning på det stadiet; och det ska de givetvis inte göra eftersom de inte står där för det valet i den åldern. Varför skall föräldrarnas läggning upphöjas till en identitet eller socialgrupps-kategorisering för barnens räkning? Barn vet inte om de är hetero-, homo-, bi-, eller transsexuella individer innan de blivit könsmogna. Att segregera samhället i dess minsta beståndsdelar gagnar varken barnen, hbt-personer eller jämlikheten och solidariteten. Barn skall inte hamna i de vuxnas identitetskrig. Skolan skall vara den g e m e n s a m m a o c h solidariska arenan för alla våra barn, utan några religiösa, etniska, sexuella eller andra särgrupps-definierade färger.

Ändring av skollagen...

avskaffandet av barnfientliga föräldrandantaget i skolan. Barnen Först anser samtidigt att detta lagförslag är långtifrån tillräckligt. Att skydda barnen från religionens intrång i deras liv, kräver att:

All form av religiösa inslag i skolor ska totalförbjudas. Det ska gälla alla religioner och i alla förekommande former. Just nu tågas varje dag barn från skolor till kyrkor och moskéer. Barnens tvångstilhörighet till diverse religioner stärks på olika sätt, maträtter eller klädsel etc. det måste upphöras.

Alla religiösa friskolor för barn skall förbjudas. Det är skamligt hur en växande antal friskolor har fått fria händer att belägra barnens vardag, utbildning och uppfostran.

Barnen har rätt till en icke religiös utbildning och skolgång. Det är en grundläggande garant för ett modern och humant samhälle. Sverige har betalat hög pris för sin avvikelse från denna regel och det på bekostnad av en generation av ungdomar. Nästa generation ska räddas från samma missöde innan det blir försent.

Barnen Först
2 juni 2009-06-03

Det gemensamma offentliga rummet är ett rum för alla samhällsmedborgare, utan några som helst etiketter, etniska, religiösa, klass- eller könsbundna eller vad det nu kan vara.

Detta gemensamma rum håller på att urholkas. Under de senaste två decennierna har religiösa och nationalistiska rörelser vunnit allt större mark på den politiska arenan. De traditionella och konservativa krafterna vunnit tillbaka en hel del av sina tidigare förlorade positioner inte minst på det sociala planet.

Skolväsendet är en av de domäner som alltid väckt stort intresse hos de olika sociala rörelserna. De som kontrollerar inlärningsprocessen av små barn, kan vara säkra på att få en fot i de små själarnas liv som vuxna. Har man en gång fått forma barnens kunskapsinhämtning och deras perspektiv på livet, kommer det krävas mycket för att kunna se världen genom ett annat fönster. Den allmänna skolan var tänkt att suddas bort kategoriseringen av medborgarna i samhället. Alla samhällets barn skulle erbjudas samma möjligheter att gå i skolan utan åtskillnad och utan några som helst tillhörighetspekpinnar. Klassklyftor har hela tiden funnits där i bakgrunden och påverkat

Regnbågisdagis

Soleyman Ghasemiani

banens faktiska resurser och möjligheter att tillgodoräkna sig en jämlik utbildning och kunskapsinhämtning. Bortsett från denna skillnad hade andra åtskillnader ingen större chans att framträda tidigare i skolan.

Omsvängningen under 1990-talet rörande skolan, öppnade dörren för religionens intrång i barnens skola. Religiösa friskolor växte nu som svampar ur jorden. Denna utveckling stannade inte vid skolan. Den lavin som socialdemokratinsatte igång mot den sekulära

skolan 1991, fullbordade de borgerliga partierna när de drev igenom etableringsfriheten inom förskolan 2006. Detta innebar att man släppte de religiösa krafterna in i daghemmen också.

Klass-, nations- och religionstillhörighet är idag, var för sig och/eller tillsammans, segregations-

faktorer i den svenska skolan. Det verkade som om sexuella läggning var den enda faktor som inte hade plats för val av skola och daghem.

Riks-förbundet för sexuellt likabehandling, RFSL fyllde det tom-rummet genom att gå i bräsch för regnbågisdagis för barn till hbt-personer. I det krig som råder om själarnas gunst på skolområdet, låter det inte alls konstigt med bögdagis. RFSLs ordförande insisterade i sin tv-debatt, mars 2009, att barn till homosexuella föräldrar blir mobbade i den vanliga skolan för föräldrarnas läggning. Han menade då

att om man placerar dessa barn i en skola eller dagis som är specifikt för dessa barn, försvinner problemet, då det är bara barn till dessa familjer som går där. Bland fördelarna nämnde han också det faktum att föräldrarna blir mer trygga då föräldrar och personal är

Gå till sidan 10

Ändring av skollagen; ett måste för Sverige!

En ny skollag ska se till att alla barn får grundläggande undervisning i alla ämnen, inklusive sex- och samlevnad samt idrott. I och med detta kommer föräldrars rätt att avhålla barnen från olika skolämnen att begränsas betydligt. Under de senaste årtionden har skollagen skurit ner barnens rättigheter i det svenska samhället. Det har handlat om barn inom en fjärde del av landets befolkning och det har gjorts med hänsyn till deras invandrarbakgrund. Enligt skolminister, Jan Björklund, är en remis på gång. Det är en glimt av ljus och hopp, äntligen.

Det får inte finnas något annat alternativ än att ändra på denna befängda barnfientliga verklighet. Under de senaste åren har flertals undersökningar gjort allt tydligare hur skolor misslyckats att stå för barnens grundläggande rättigheter inte minst mot fenomenet hedersvåld och allt vad det innebär. Undervisning i ämnen som idrott, sim och samlevnad är i sig väldigt viktiga. Men ännu viktigare är det att uteblivna undervisningar har gett både föräldrarna och deras motivering en farlig auktoritet. En kluven skola och maktlösa lärare har rättfärdigat

hedersfenomenet. Nu med flertals undersökningar och mängder med bevis på undertryck, våld och diskriminering mot barn och ungdomar har regeringen ansvaret att ändra på situationen omedelbart. Skollagen är en oundviklig arena för ett effektivt ingripande.

Initiativet att ändra lagen är livsviktigt. Men vägen från en remiss fram till en fungerande lagstiftning är lång. Motståndet har redan börjat. Striden i själva verkställandet av lagen kommer att vara ännu

hårdare.

Barnen Först har sedan länge verkat för

Gå till sidan 10

Barnen Först

Barnen Först
Box 2263
142 02 Trångsund

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@gmail.com
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org